

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТИВ За кордоном.

Тел. „Свобода“: BERGEN 4-0897 — Тел. У. Н. Союзу: BERGEN 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕДАВ АТЛАНТИЙСЬКИЙ ДОГОВІР СЕНАТОВІ

Вашингтон, 21. березня. — Президент Труман переслав сенатській комісії закордонних справ текст Атлантійського Оборонного Договору для негайних студій і швидкої ратифікації після його підписання. Надіються, що держави, які приступили до договору, підпишуть його вже 4 квітня у Вашингтоні. Голова комісії закордонних справ, сен. Там Конналлі, заповів прихильне відношення сенату до проголошеного пакту. Експерти вже працюють над текстом додаткових законів, потрібних до введення пакту в життя, головний закон про підтримку пакту збройною силою.

Урядове висвітлення Атлантійського Договору.

Атлантійський Оборонний Договір проголошено в Вашингтоні в год. 11. перед полуднем в п'ятницю, 18. березня, а в год. 10:30 вночі секретар стейту висловив по радіо півгодинну промову з поясненнями поодиноких точок. Прикінці промови він сказав: „Щоб мати справжній мир, нам треба безупинно працювати для нього. Та нам треба зробити ще щось більше: Ми мусимо ясно виявити, що збройна атака буде відперта збройною дефензивою, негайно і видатно“.

Президент Труман, який під час виготовлення промови Ачесона, як повідомляють, закликав у Флориді, вислав негайно телеграму до секретаря з задово, що предявлений Атлантійський Договір є прийнятним для вимог конституції Злучених Держав, і що договір посилить Об'єднані Держави. Текст телеграми передав президент кореспондентам в год. 11. ранку в неділю, після чого пустився літаком в дорогу до Вашингтону.

Американська Біла Книга про Атлантійський Договір.

В суботу, 19. березня, департамент стейту оприлюднив Білу Книгу в справі Північно-Атлантійського Договору. У ній подробицею переповіщено історію договору від його зародку аж до видіння, обговорено відношення до Об'єднаних Держав, порівняно з Пактом в Ріо і основно висвітлено політику Злучених Держав при складенні пакту. У Білій Книзі сказано виразно, що Північно-Атлантійський Договір є придуманий для забезпечення Злучених Держав, бо після двох світових воєн показалося, що Європа так ослаблена, що сама себе не зможе оборонити, а на випадок, коли б нападник опанував Європу, він посягне на Америку. Щоб це не сталося, треба поставити силу, яка не допустить б нападникові забирати одну країну по одній.

Відзв'яз у пресі.

Редакції преси, які появилися в американській пресі в неділю 20. березня з нагоди проголошення Атлантійського Договору, відзначають настільки населення. Від Атлантики до Північної демократичної й республіканської організації стверджують, що автори Атлантійського Договору зробили добру роботу і що Злучені Держави повинні підтримати його всіма засобами. Подібну думку висловлюють контреспеси без огляду на партійну приналежність. Дж. Фостер Доллес, якого називають дипломатичним представ-

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПОСОЛ ЗАПОВІДАЄ ВИКИНЕННЯ БОЛЬШЕВИКІВ З УГОРЩИНИ.

Нью Йорк. — Свободобольні мадяри скинуть кайдани, наложени на них комуністичним урядом в Угорщині і відзискають свою волю — таке заявив Сидден Чапін, посол Злучених Держав до угорського уряду у промові на параді коло пам'ятника Людвика Кошута при 113 вулиці і Риверсайд Драйв з нагоди святкування 101 річчя його виступу. Після маніфестації коло пам'ятника відбулося велике віче американців мадярського роду у Сенатал Опера Гас для протесту проти поновлення Угорщини комуністами і проти присуду на кард. Міндсенті. На вічу промовляв між ін. монс'єр Велла Варга, який недавно приїхав з Європи і д-р Тібор Екгард, колишній голова партії малих власників на Угорщині. Варга пригадав, як за Кошута прийшли росіяни, щоб здавити змагання мадярів до самостійності Угорщини.

ЗАПОВІДКА ПРАВ ЛЮДИНИ В ФОРМІ МІЖНАРОДНОГО ДОГОВОРУ.

Нью Йорк. — Деякі постанови з Декларації Прав Людини, ухвалені комісією Об'єднаних Держав, будуть перенесані окремо як текст договору для поодиноких держав і передані до прийняття Генеральній Асамблеї Злучених Держав, коли вона зідеться в Нью Йорку з початком місяця квітня. Це заповів Адольф Берлі, колишній асистент департаменту стейту на конференції Американського Союзу для Громадянських Вольностей. Він сказав, що договір не може містити меншої свободи, ніж її обіймає американська Хартія Прав Людини („Бил оф Райтс“) у конституції. На конференції видигнув Джеймс Розенберг, президент комісії для ратифікації Конвенції в справі Народовбивства, спротив висловлення проти прийняття цієї конвенції головою американської адвокатської палати, Френком Голманом. Голман твердить, що народовбивство це внутрішня справа держав. Розенберг звинувачує в прилюдній дискусії Голмана за таке становище. Він каже, що становище Голмана протиставляє чартерів Об'єднаних Держав.

ЗАЛІЗНОЧІ РОБІТНИКИ ДОБИЛИСЯ 40 ГОДИННОГО ТИЖНЯ.

Шікаго. — Від 1 вересня майже 1,000,000 залізничних службовців і робітників будуть працювати по 40 годин тижнево, а не 44 години, як це є тепер. Це досягнули залізничні братства в переговорах з залізничними підприємцями після 11 місяців нарад. Платня буде така сама з додатком 7 центів.

нимом Республіканської партії, висловив промову по радіо, а в ній сказав, що Атлантійський Договір є інструментом миру і засобом для об'єднання Європи.

ПОЧАЛИСЯ РІЧНІ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У.Н.СОЮЗУ

В понеділок, дня 21-го березня почалося річне засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу. В нарадах, що відбуваються в конференційній залі в домі У. Н. Союзу при 81-83 Гренд Стріт в Джерзі Сіті, Н. Дж., беруть участь: Головний Екзекутивний Комітет У.Н.Союзу в складі: головний президент Микола Мурашко, заступники головного президента — Григорій Герман з Вілкс-Бері, Па., та Марія Малевич з Пінтсбург, Па., головний секретар Дмитро Галич з Нью Йорку, Н. Й., та головний касієр Роман Слободян з Елизабет, Н. Дж.; Головна Контрольна Комісія У.Н.Союзу в складі: Дмитро Капітула з МекАду, Па.; Володимир Гіряк з Торонто, Онт., Канада; д-р Амвросій Кібзей з Дітройту, Міш.; Іван Іванчук з Дітройту, Міш.; Іван Куропас з Шікаго, Іл.; Головні Радні У.Н.Союзу: Павло Дуда з Віндзор, Онт., Канада; Степан Слободян з Філадельфії, Па.; Іван Романішин з Ірвінгтон, Н. Дж.; Тарас Шпікула з Шікаго, Іл.; Володимир Дідик з Дітройту, Міш.; Геневефа Зепко-Жеребник з Акрон, О.; Микола Давидська з Маттапан, Масс.; Іван Кокольський з Вунсакет, Р. Ай.; Дмитро Шмагала з Квіленд, О.; Олена Шогрин з Філадельфії, Па.; Петро Кучма з Нью Йорку, Н. Дж.

Збори відкрили в год. 10-й перед полуднем головний президент У.Н.Союзу, Микола Мурашко, вітаючи коротко зібраних головних урядників цієї великої всенародної організації американських і канадських українців в 55-тому році її існування. Багато змін заступало від того пропам'ятного дня — говорив президент — коли основано У.Н.Союз, немає вже між живими, тих, що того історичного діла довершили, але натомість є нас понад п'ятдесят тисяч Союзовців, які щиро і твердо рішені продовжувати його та здійснювати його велику ідею — з'єднати людину з людиною в безупинній творчій праці для добра свого власного і для добра громади. Річне засідання Головного Уряду У.Н.Союзу має на меті оцінити організаційну працю за минулий рік та витягнути висновки для праці в наступному році. Звіти головних урядників виклали, чи і наскільки минулорічні завдання були виконані — закінчив своє вступне слово головний президент. На його заклик привітали після чого хвилиною юмору вшанували пам'ять померлих членів У.Н.Союзу.

Збори відкрили в год. 10-й перед полуднем головний президент У.Н.Союзу, Микола Мурашко, вітаючи коротко зібраних головних урядників

НА ШЛЯХУ НЕВПИННОГО РОЗВИТКУ

Звіт Гол. Предсідника, Миколи Мурашка

Поширення ідей Українського Народного Союзу, збільшення кількості його членів, оживлення Союзового руху

Микола Мурашко, голов. предсідник У.Н.С.

серед молоді, гідне прийняття Союзовою родиною нових українських іммігрантів, збільшення майна організації, посилення культурної і видавничої діяльності — це коротко зібрані підсумки Союзової праці і успіхів, що ними започкував свій річний звіт головний президент, Микола Мурашко. В 1948 році — говорив він — У.Н.Союз ріс і кріпшав на всіх ділянках своєї багатобачної праці. Предсідник твердив, що У.Н.Союз, як „організація свободи і добровільно об'єднаних українських родин і людей в Америці і Канаді, зв'язаних почуттями і свідомістю спільних традицій, спільної праці та спіль-

них інтересів, здобув протягом минулого року нові великі успіхи. Крива ліній організації діяльності У.Н.Союзу в минулому році постійно пнялася догори, що треба завдавати власне невпинній праці рук і мозгів головних і відділових урядників, організаторів, редакторів та цілого широкого загалу членства, як і той великий Союзовий ідеї, що лягла в основу тої праці.

Даючи загальну характеристику союзової праці, головний президент коротко зупинився на її поодиноких ділянках, головню членській і фінансовій. Реєстр членів У.Н.Союзу за минулий рік збільшився на 2,591 осіб, досягнувши загальну кількість 50,873 членів. Під цим оглядом Союз збільшився на 6.5%. Американці і канадійці вважають — твердив президент — що гріш, виданий на життєве забезпечення, виданий на добру ціль. Сучасна статистика вказує, що 4 з кожних 5 американських родин є забезпечені на життя. Загальна сума їх забезпечення виносить 201 біліонів доларів, пересічно по 6,000 доларів на родину. Подібне переконання мають і американські та канадські урядники, хоча нам ще багато треба працювати, щоби цю свідомість до такої високої міри поширити та щоби відсоток забезпечених в У.Н.Союзі українських родин був такий високий. Яка велика шкода — говорив президент — що ми ще сьогодні не можемо сказати, що 4 з кожних 5 українських родин в Америці і Канаді забезпечені в У.Н.Сою-

ВETERАНИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРИІЗДУ БОЛЬШЕВИКІВ

Нью Йорк. 21. березня. — Ньюйорський пост Українсько-Американських Ветеранів звернувся сьогодні окремим листом до державного секретаря Діна Ачесона, протестуючи проти видачі віз на приїзд до Америки Дмитра Шостаковича та 21 інших большевиків на т. зв. культурну і наукову конференцію для світового миру в Нью Йорку. В протестній листі сказано, що ця конференція організована комуністичним фронтом для пропаганди кремлівського катехизму та що „ми, американці українського роду, які боролися за ці наші Злучені Держави Америки в двох останніх світових війнах та які мають багато кривих і приятелів під коботом невимовної совєтської тиранії, квестіонусмо доцільність дозволу на приїзд визначив партійної лінії Кремля“. В листі в дальшому зазначається, що Совєтський уряд не дозволяє мільйонам українців за залізною завісою на жадну свободу не тільки культурної визими, але й на свободу думки взагалі, тому українсько-американські ветерани не можуть погодитися на приїзд Шостаковича до цієї країни, щоби тут надуживати своїм словом та діями свої пропагандистські брехні. Листа написав командант Ньюйорського Посту, Володимир Вакад.

ТРАНСПОРДАНІЯ ПРОСИТЬ БРИТАНСЬКОЇ ДОПОМОГИ ПРОТИ ІЗРАЇЛЬЦІВ.

Амман, Трансйорданія, 21 березня. — Тут повідомлено, що уряд Трансйорданії звернувся офіційно до британського уряду, прохаючи його військової допомоги для оборони південних кордонів перед випадами ізраїльських військ, покликуючись на британсько-трансйорданський договір в цій справі.

зі, бо тоді щонайменше 150,000 українських родин в Америці та 50,000 в Канаді мали б Союзіві забезпечені поліси. Власне це мусить стати великим завданням Союзової праці на майбутнє.

Характеризуючи господарку Союзом майном, президент твердить, що в минулому році в попередніх роках Головний Уряд змагав до збільшення прибутків з бондових інвестицій. Звичайно, це роблено з найбільшою обережністю, слідкуючи за такими інвестиціями, що з одного боку давали б найбільший прибуток, а з другого — відповідали б вимогам статуту та стейтових приписів. Протягом минулого року 1,759,000 доларів інвестовано в нові бонди, що в процентовому відношенні даватимуть У.Н.Союзу приблизно пів відсотка більше прибутку, ніж давали попередні бонди. Предсідник з черги твердив, що майно У.Н.Союзу за 1948 рік збільшилося на 751,667.26 доларів і з кінцем звітового року виносило 10,379,428.61 доларів.

(Докінчення на стор. 4-й)

ДЕМОКРАТИЧНИЙ СВІТ ЄДНАЄТЬСЯ ДЛЯ ОБОРОНИ

ВІДОМІН НА ПРОГЛОШЕННЯ ТЕКОТ АТЛАНТИЙСЬКОГО ПАКТУ; ТРИОМФ НА ЗАХОДІ ТА ТРИВІГА В МОСКВІ; ПЕРЕД З'ЇЗДОМ ДЕРЖАВНИХ МУЖІВ У ВАШИНГТОНІ.

Проголошений минулої п'ятниці текст проєктованого Атлантійського пакту безпеки викликав найширший відгомін в цілому світі. Тоді як демократичні країни одностайно за-являють, що пакт має виключно оборонну ціль та що він є найкращою запорукою міжнародного миру і безпеки, з Москви почувся гістеричний крик, що це є воєнна коаліція проти Совєтського Союзу. Американська і західно-європейська преса широко коментують постанови договору, підкреслюючи в ньому три головні фактори: 1. Однозгідність з чартером Об'єднаних Націй та підтримку цієї організації; 2. Політичну, мілітарну та господарську єдність західних демократій і їх взаємну допомогу в мирі та на випадок війни; 3. Остерогу для кожного агресора та імперіаліста, що поважився б нарушити мир. Сам текст договору встановлює тільки принципи цього наймогутнішого в історії оборонного союзу, бо подробиці їх здійснення мають бути розроблені окремими комітетами. В кожному разі, для здійснення постанов договору Америка тепер стане могутнім арсеналом поставання зброї для захисту Європи, Північної Африки та Індії.

ЗАХІДНА МАРКА ПРОГЛОШЕНА ЄДИНОЮ ЛЕГАЛЬНОЮ ВАЛЮТОЮ В БЕРЛІНІ.

Берлін, 21 березня. — Американське, британське і французьке військові управління Німеччини проголосили ажорі спільний комунікат, яким західно-німецьку марку встановлюється єдиною легальною валютою в блокуванні Совєтських західних секторів Берліна. В повідомленні сказано, що це рішення видано аж після того, як з війни Совєтськ розбилися вже всі останні заходи для поладження берлінського спору, роблені ще „нейтральними“ членами Ради Безпеки. Обіг совєтської марки не забороняється, але ніхто вже не є зобов'язаний її приймаати. Західні союзники рівночасно заявили, що вони приготували на всі дальші совєтські заходи. Американський командант, генерал Говард, у зв'язку з цим заявив: „Як можна б будь-які протизаходи порівнювати з брутальністю совєтської блокади, що має на меті висморити голодом два і пів мільйони людей?“ При цьому він ще раз ствердив, що совєтська блокада була і буде безуспішною.

ДЕГОЛІСТИ ПЕРЕМАГАЮТЬ У ФРАНЦУЗЬКИХ ВИБОРАХ.

Париж, 21 березня. — Вчора відбулися у Франції вибори до т. зв. департаментальних рад, в яких — як виходить з дотеперішніх підсумків голосів — найбільше голосів між поодинокими партіями здобуло Об'єднання Французького Народу, отже партія ген. де Голля. З вчасного неофіційного обчислення з понад одного мільйона голосів деголісти та їх прихильники здобули 28.75%, комуністи 22.84%, соціалісти 17.63%, радикали 8.7% і популярні республіканці 8.71%. Хоча деголісти як поодинокі партія здобували найбільше голосів, проте урядова коаліція, згідно з дотеперішнім підрахунком голосів, веде перед у виборах, здобувачи приблизно 35% всіх голосів. Деголісти є на другому місці з 29%, а комуністи на третьому з 23% голосів. Підкреслюється, що вибори проходять „апатично“.

МАРНІ НАДІЇ МОСКВИ.

Москва, 21 березня. — Вся московська преса подала ажора широкі звідомлення і коментарі до проголошеного тексту Атлантійського договору, називаючи його агресивною підготовкою „Вол Стріту“ й лондонського Сіті до війни проти Совєтів. При цьому найбільше місця віддається „протестам“ проти того пакту, що пробувають в поодиноких країнах організувати большевизм п'яті колонії. На них Москва тепер покладе свої головні надії.

ЗАВОРУШЕННЯ В ЛОНДОНІ МІЖ ПРИХИЛЬНИКАМИ МОСЛІ ТА КОМУНІСТАМИ.

Лондон, 21 березня. — Вчора на вулицях Лондону дійшло до найбільшого після війни заворушення, що його спричинили демонстрації прихильників про-фашистського руху сер Освальда Мослі і комуністів. В поході обох груп взяли участь тисячі людей і тільки великим відалам поліції пощастило привернути порядок. Сім полісменів були поранені.

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Закордоном:			
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською Частинкою):			
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОВОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

САМООБОРОНА ДЕМОКРАТІЇ
ПЕРЕД АГРЕСІЄЮ

Уже проголошено повний текст Північно Атлантийського Договору, що буде підписаний у Вашингтоні 4. квітня та переданий — як договір — до затвердження Сенатом Злучених Держав, згідно з вимогою Конституції. Він буде певно прийнятий, як і буде певно затверджений законними органами інших держав, що є його творцями.

Цей договір це подія великого світового значення. Але яка вона велика, й чи та скільки добра принесє світові, покищо передчасно говорити, бо це виявить чойно майбутня історія. Зате можна вже тепер твердити з певністю, що Північно Атлантийський Договір створено для благородної цілі. Це є самооборона західної цивілізації перед загальною. Комуністична агресія та кремлівський імперіалізм спричинили його, бо Злучені Держави ніколи не були б дали себе втягнути аж у такий широкий оборонний альянс, коли б не відчували, що й їм грозить небезпека, що є загрозений й їх спосіб життя й їх демократичний лад. Комуністична агресія, керована з одного центру, з Москви, стала вже такою небезпечною для демократії й світового миру, що демократія не оставало нічого іншого, а тільки об'єднати свої сили і поки час боронити свій стан посідання та свої свободолюбні ідеали, які вони виплекали впродовж довгих століть і хотіли б їх втримати та передати далішим поколінням.

Північно Атлантийський Договір не є складений для війни. Навпаки, він хоче війну оминути. Він навіть дає до розуміння, що не вірить у те, що війна є неминуха. Що більше, він має на цілі створити таку мілітарну силу, яка має злякати кожного есентауального нападника, яким сильним він не був би, щоб не зачинав війни. Отже це є свого роду „мирний“ договір, що хоче завести і втримати мир у світі. Тому саме європейські держави мужи назвали цей договір „Пакс Амерікана“ й це дуже справедливе назва, коли йдеться про Злучені Держави та їхні змагання до замирення світу.

Британський міністр закордонних справ, Бевин, промовляючи в парламенті на тему Північно Атлантийського Договору, звязував з ним величезні надії як з „найславнішою історичною подією“, яка тісно звязала країни і народи, що мають спільну спадщину та цивілізацію, „побудовану на принципах демократії, особистої свободи та правління закону у відносинах між державами“. Та які не були б широкі інтерпретації Північно Атлантийського Договору, властива суть його: самооборона перед нападом. Не цілком ясне, хіба те, коли та самооборона вже означає одверту війну. Це вже дуже делікатна справа, особливо, коли зважитися, що навіть есентауальне зістрілення советськими вояками американського чи британського літака, що довозять харчі до Берліна, може спричинити таку самооборону, що буде рівнятися справжній війні. В таких справах важко означити граніцію і це вже залежатиме від розсудку тих, що розважатимуть такі інциденти та рішення, як сильно треба вжити в даному випадку самооборони.

Бельгійський прем'єр Спаак є тої думки, що цей договір цілком певно стримає мілітарну агресію Росії. На цьому головне залежить тим, що цей договір закінчили. Цього надіється і Америка. Дуже можливо, що так станеться під час пору і Москва зм'якне та стане мілітарно на місці й під тим оглядом не буде побільшати хаосу в Європі. Але що буде з тим хаосом, що вона його вже створила? На це ще ясної відповіді нема.

ТЕКСТ АТЛАНТИЙСЬКОГО ОБОРОННОГО
ДОГОВОРУ

Дня 18-го березня проголошено текст прокатованого Північно-Атлантийського пакту безпеки, що має бути підписаний міністрами закордонних справ договірних держав в першому тижні квітня у Вашингтоні. Текст договору, в дослівному українському перекладі з переданого агентством Асошіейтед Прес англійського оригіналу, звучить:

ВСТУП

Учасники цього договору потверджують свою віру в цілі і принципи чарту Об'єднаних Націй та своє бажання жити в мирі з усіма народами і зі всіма урядами.

Вони рішені зберігати вільність, спільну спадщину і цивілізацію своїх народів, базовану на принципах демократії, індивідуальної свободи та права закону.

Вони мають намір сприяти стабілізації і добробуту Північно-Атлантийського простору. Вони вирішують об'єднати свої зусилля для колективної оборони та для збереження миру і безпеки.

Тому вони погоджуються на цей Північно-Атлантийський Договір:

СТАТТЯ 1.

Договірні сторони зобов'язуються — як це встановлюється чарту Об'єднаних Націй — полагатися на будь-які міжнародні суперечки, в які вони могли б бути втягнуті, мирними засобами в такий спосіб, щоб міжнародний мир, безпека і справедливості не були загрожені, та уникати у своїх міжнародних стосунках загрози або ужиття сили в будь-який спосіб, суперечний цілям Об'єднаних Націй.

СТАТТЯ 2.

Договірні сторони сприятимуть дальшому розвитку мирних і привязних міжнародних стосунків, скріплюючи свої вільні інституції, доводячи до кращого розуміння принципів, на яких ці інституції базуються, та сприяючи умовинам стабілізації і добробуту. Вони змагатимуть до ввільнення конфлікту в їх міжнародній господарській політиці та заохочуватимуть до господарської співпраці між всіма і кожним з них.

СТАТТЯ 3.

З метою успішного досягнення цілей цього договору, договірні сторони окремо і разом та постійно і ефективною самопомогою і взаємною піддержкою вдержуватимуть і розвиватимуть їхню індивідуальну і колективну здібність протиставитися збройному нападові.

СТАТТЯ 4.

Договірні сторони будуть взаємно радитися коли по думці кожного з них територіальна інтегальність, політична незалежність або безпека будь-

якої з договірних сторін є загроженою.

СТАТТЯ 5.

Договірні сторони домовляються, що збройний напад на одну або більше з них в Європі або Північній Америці має бути вважати за напад на них всіх; у висліді, вони договірно зобов'язуються, що якщоб такий збройний напад заіснував, кожна з них у виконанні права індивідуальної або колективної самооборони, призначеного 51-шою статтею чарту Об'єднаних Націй, допомагатиме так заатакованій стороні чи сторонам, починаючи відразу та індивідуально і згідно з іншими сторонами таку акцію, яку вважатиметься за конечну, включно з ужиттям збройної сили, для відновлення і вдержання безпеки Північно-Атлантийського простору.

Кожний такий збройний напад і всі заходи пороблені в його результаті мають бути оголошені безпосередньо після того Раді Безпеки. Такі заходи мають бути припинені, коли Рада Безпеки поробить заходи, конечні для відновлення і збереження міжнародного миру і безпеки.

СТАТТЯ 6.

Для цілей статті 5-ої збройний напад на одну чи більше з договірних сторін вважається включно зі збройним нападом на територію будь-якої з договірних сторін в Європі або Північній Америці, на Альєрській частині Франції, на окупованій силі будь-якої сторони в Європі, на островах під юрисдикцією будь-якої сторони на Північно-Атлантийському просторі на північ від зворотника Рака або на кораблі чи літаку будь-якої з договірних сторін на цьому просторі.

СТАТТЯ 7.

Цей договір не порушує і він не повинен бути інтерпретований як порушувачий в будь-який спосіб права і зобов'язання договірних сторін, які є членами Об'єднаних Націй, щодо чарту, або першої відповідальності Ради Безпеки за вдержання міжнародного миру і безпеки.

СТАТТЯ 8.

Кожна договірна сторона заявляє, що жадне з міжнародних зобов'язань між і будь-якою з інших договірних сторін або третьою державою не є в суперечності до постанов цього договору, та що не збирається вступити в будь-яке між-

народне зобов'язання в суперечності до цього договору.

СТАТТЯ 9.

Договірні сторони одим встановлюють Раду, в якій кожна з них повинна бути заступлена, для обміркування справ відносно виконання цього договору. Рада повинна бути так зорганізована, аби була в стані зібратися негайно в кожному часі. Рада повинна встановити такі допоміжні тіла, які можуть бути конечні; зокрема вона повинна безпосередньо встановити оборонний комітет, який повинен рекомендувати заходи для виконання статтів 3 і 5-ої.

СТАТТЯ 10.

Договірні сторони при односторонньому домовленні можуть запросити приступити до цього договору кожну іншу європейську державу, яка є встані сприятливій принципам цього договору та причинитися до безпеки Північно-Атлантийського простору. Кожна держава, так запрошена, може стати учасником цього договору, передаючи свій документ приступлення уряду Злучених Держав Америки. Уряд Злучених Держав Америки поінформує кожну з договірних сторін про заходи на схов кожного з таких документів приступлення.

СТАТТЯ 11.

Цей договір повинен бути ратифікований і його постанови здійснювані договірними сторонами згідно з їх відносинами конституційними процесами. Документи ратифікації повинні бути передані скоро як тільки це можливо, урядом Злучених Держав Америки, який про кожну передачу повідомити всі інші сторони, що відвідали договір. Договір повинен увійти в силу між державами, які його ратифікували, негайно після того, як ратифікації більшості договірних сторін, включно з ратифікаціями Бельгії, Канади, Франції, Люксембургу, Голандії, Об'єднаного Королівства і Злучених Держав Америки, були передані та повинні увійти в силу відносно інших держав з датою передачі їхніх ратифікацій.

СТАТТЯ 12.

Після того, як договір буде в силі десять років, договірні сторони, якщо будь-яка з них того прохатиме, повинні спільно нарадитися, з метою розгляду договору, беручи до уваги фактори, що тоді будуть відноситися до миру і безпеки на Північно-Атлантийському просторі, включно з розвитком як універсальних так і регіональних зобов'язань під чарту Об'єднаних Націй.

РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ
І КРЕМЛЬ

Я піднімаю тост на здоров'я російського народу тому, що він заслужив у цій війні загальне признание, як керівної сили Советського Союзу серед всіх народів нашої країни.

Генералісімус І. Сталін.

Крім вище наведених слів ще й таке сказав І. Сталін 24-го травня 1945 року на прийнятті в Кремлі на честь командирів військами червоної армії. „І це довір'я російського народу (чуєте? Лише російського. — Л. Л.) до советського уряду виявилось тою рішучою силою, яка забезпечила історичну перемогу над ворогом людства — над фашизмом“.

Російська еміграція з розумних причин сьогодні істерично кричить, що СССР не Росія, що сьогоднішній лад не російський лад, намагаючись в цьому переконати, на їх погляд, неросторонніх західних політиків, які дотримуються зовсім іншого погляду. Але коли в 1945 році Сталін промовляв ці похвальні для російського народу слова жоден російський емігрант не заперечував, щоб Сталін не змішував советського уряду з „многострадальним“ російським народом. Навпаки тоді російські емігранти лише задоволено посміхалися, задоволені від сталінської похвали.

Ідеологія російської еміграції по відношенню до комуністичних партнерів Кремля, а зокрема антиукраїнська ідеологія по збавленню будь-якої наукової підкладки.

для вдержання міжнародного миру і безпеки.

СТАТТЯ 13.

Після того, як договір буде в силі протягом двадцяти років, кожна з договірних сторін може перестати бути договірною стороною, один рік після того, як повідомлення про вивідження передано урядом Злучених Держав Америки, який поінформує уряди всіх інших договірних сторін про передачу кожного повідомлення про зголошення договору недійсним.

Договір, англійський і французький текст якого є автентичні, повинен бути переданий на схов в архів уряду Злучених Держав Америки. Належно затверджені його копії будуть передані цим урядом урядам інших договірних сторін.

На доказ цього, підписані повноважні представники підписали цей договір.

Дано у Вашингтоні, дня... квітня, 1949 року.

це переважно дешевий і непереконливий навіть для безсторонніх обсерваторів пропагандивний матеріал, вся увага якого скерована на те, щоб звести до нуля відповідальність російського народу за все те, що діється на території СССР і при можливих військово-політичних змінах аберетти за „демократичною“ Росією всі колоніальні здобутки Сталіна.

Практично ця генеральна лінія російської еміграції відчувається на кожному їхньому кроці. Розраховуючи на суто чуттєвий момент, вони в один голос радять: „Навіщо розділювати антибольшевицькі сили? Адже ми всі маємо одного спільного ворога і його треба спільно борювати, а тоді вже по перемозі (коли російські війська і поліція стоятимуть на Україні. — Л. Л.) будемо будувати окремі національні держави“. Облудність і підступність цієї теорії, швиді біліми нитками, вже ле пропхати російським на політичний порядок дня: Поневоліні Москвою народи не приймуть такої з дозволу сказати кощепції навіть не з огляду на свою політичну приязність, а через гіркий тоскід в минулому. В першій світовій війні нечервона Росія не пішла на спілку з антибольшевицькими силами поневоленних народів, а одночасно біла й червона армія і боролась з українською, а коли це їй виявилось не під силу, то згодилась на такий варіант: краще віддати себе в жертву і хай переможе більшовики, які все ж таки збережуть захитану імперію. Отже в результаті біла Росія вже тоді стала союзником червоної Росії, спір між якими за московський престол тривав й до нині. Але це вже внутрішня справа росіян і вона нас не цікавить. Україна, ніколи не збиралася й не збирається помагати чи тій чи другій стороні в їх суперницькій боротьбі. Наша боротьба лежить зовсім в іншій площині.

При цій нагоді варто зробити один „ліричний“ відступ і зупинитися на казювій роботі росіян під час німецької окупації на Україні. Як відомо Гітлер ішов на схід з програмою, яка не відділяла націй, клас, пануючих і поневоленних сил. Все в однаковій мірі підлягало підкоренню німецьким інтересам. Ця політика стала очевидно з першого дня. Здавалось би, що загроженой однокласовою мірою українці і росіяни боляй тимчасово і з тактичних міркувань, мусили б солідаризуватися, і прийняти не шкодливо один одному. Але

(Докінчення на стор. 4-тій).

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

50)

— З того годинника можна написати історію, географію, роман на п'ять томів і сім кіп брехеньок, — швидко каже Зорин.

— П'ять разів в ГПУ — кидає січовий генеральний шофер.

— Невідомо в якій ролі, — докидав Зорин.

— Навіть в дуже непривабливій, — спокійно відповідає Гаріс. — Не радив би вам, Зорине, бути в такий...

— Зворушливі брехні завжди наводять мене на думку, що все такі людська творчість не може бути згальтована голою технікою, — каже знов Зорин. Демо повернувся до нього передом і спрямував

туди свої окуляри.

— А ви знаєте, чого полетів до Праги прем'єр? — зневажливо каже нове питання.

Мовчанка. Всі повернули голови в бік, звідки почувся запит. Чекання.

— Я також не знаю, панове, — спокійно відповів той самий голос. Всі регочуться.

Демо мовчить, іст, встає і платить. — Що? Десять сентиметів? — каже полковник-молочар. — І! Це гроші тільки в Парижі. У нас своя валюта...

— Прошу, прошу, — каже Демо.

Кальчук встав, вибачився, підняв руку і вийшов.

Вийшов також і Демо. Кож-

ний з них пішов у своє місце. Кальчук чує звучання нового мотиву. Над Хустом гримить музика подій. Так, так... — думає ця людина. Це більше, ніж гола формальність. Вже на розі паршивенької вулички Пастелія та площі Масарика, Кальчук, мов летючий лист, зачіплюється за ходачку критики з Ужгороду. — Інженера без практики Кульківського. Той самий Кульківський вже здалека каже: — Чули, що прем'єр вилетів до Праги? Думаєте, що це не нова гра? Я так не думаю...

Він, правда, ще не сказав, як саме він думає, однак і він, цей ходячий скепсис у чистому вигляді, тріумфально задемонстрував, що над Хустом „нова гра“ почалася.

Кальчук тим часом має пряме завдання побувати у міністра Ревая. Це тут на досяг руки. Це та он двоверхова будова, де скупчено весь сенс адміністративності цієї дер-

жави. Тут усі центри — міністерства, суд, пошта. Будинок сірий, написи також сірі, не так змістом, як формою, — подвір'я звичайна в'язниці, кілька рахтичних слів кирилицею — все це пахне тисячолітнім русинством.

Через більший під'їзд входять до середини. Праворуч сход, ліворуч сход. Затуляні коридори дивляться янучою глибиною, ніби вони під землею. Другий поверх — де що виразніше повявляється. Тут уже запах тепла, в коридорах килимки, двері оздоблені живим словом. Міністерство комуналізації. Відділ залізниць і шляхів. Дирекція пошт і телеграфів. Це вже цілком конкретні явища. Вони злітають до вас з усіх дверей, і ви вибираєте собі по вподобі.

Кальчук продирається через цікавство знайомих і серію делегацій в кожухах, щоб пасти до тієї справжньої точки. За дверима простора кан-

целярія з великим м'яким новим килимом і двоє цілком добрих пишесних стовпів. Хотілося б, щоб заскавала історія заглянула і в це ось скромне місце, не зважаючи на те, що перший секретар міністра Ворон, завзято бореться з історичністю свого буття. У цей саме час він зайнятий шматком ковбаси і телефоном.

По деякому некороткому часу Ворон заявив, що пан міністер чекає.

Кальчук увійшов до ще більшої, застеленої м'яким вже новим килимом кімнати зі стобами, м'якими стільцями й телефоном. Пан міністер у непомовно темносиній барвистій одязі вийшов трохи назустріч Кальчукові і з усмішкою, якою зустрічають не зовсім переконливі великості, сказав: — Дуже мене тішить. Дякую за добрі слова і відвідини. Сподіваюся, що ви щось доброго про нас напишете...

— Так, пане міністре... час

цікавий, а люди також є. Все просить на папір...

— Так, так... Хотів мусити і це робити... Невдзяка прачка. Знаю. Ну, але... Треба передусім державу. Організацію. У своїй державі і письменник може жити краще...

— Бодай так сподівалося, пане міністре... Я за себе не так чи, краще, не в такому напрямі клопочусь... — Кальчук перевів розмову на пряму дорогу. Міністер обізвав. Візита мусить скінчитися, бо міністер має своє заняття.

Прийдіхди Бібота докинув до всього свого візиту картку: — А все таки українців ви з нас не зробите...

Кальчук зрозумів, що це дотеп, а тому нічого собі з того не робив. Бідний Кальчук. Він інколи переконаний, що він справжній письменник. Життя розбиває йому що те за досить переконливо...

Кальчук опинився на вулиці. „Новий мотив“ над Хус-

том носить, мов крилатий привид. Кальчук його чує. Летять дракони, чорні круки, відьми на мітах, чорти з вогняними очима. На сходах гостиниці Кальчук зустрічає Тарнавського. Це людина, що сміється. Хто б міг сказати, що якраз ця людина живе останні свої місяці. Більше життя тіла ця людина жити не буде. Але вона, ця людина, усміхається, і та усмішка страшенно добра. Кальчук любить цю добру, людську і розумну усмішку.

— А!

— А!

— Дай Боже! Що нового? — каже Тарнавський.

— Ну, що нового? Чого полетів прем'єр? Може ви знаєте? — Тарнавський повернувся з Кальчуком. Зайшли просто до порожищої залі, де стояли двоє стільців та відбискували передвечірньою незрівноваженістю кулі ляпи.

(Дальше буде).

Максим Подорожний.

СОВЕТСЬКИЙ ЗЛОЧИН НАРОДОВБИВСТВА У ВІННИЦІ

(Продовження)

Виконавці злочину.

Усі встановлені факти, аналізи і зібрані свідки дають безсумнівний доказ, що злочин народобивства у Вінниці був повноцінним советським НКВД — Народним Комісаріатом Внутрішніх Справ, тепер Міністерством Внутрішніх Справ (МВД). На це вказують обговорені вже такі факти:

1. Відкриті в масових могилах у Вінниці жертви були заарештовані урядниками НКВД в роках 1937 і 1938.

2. Всіх арештованих відставлено до приміщеної в будинку НКВД у Вінниці тюрми та до відділу НКВД в місцевій міській тюрмі.

3. Деякий час після арешту урядники НКВД давали рідним заарештованих висновок, що їх вже вивезено з Вінниці на довгий час до „віддалених таборів“ і без права кореспонденції.

4. В поодиноких випадках урядники НКВД давали рідним заарештованих цілком недовідомі висновок, що вони заарештовані в цьому житті вже ніколи не побачать.

5. В тому самому часі, як відбувалися масові арешти та як рідним заарештованих говорено про „висилку до далеких таборів“, на подвір'ї будинку НКВД відбувалися масові розстріли.

6. Копання в трьох місцях пізнішої знахідки масових могилок відбувалося в тому самому часі та під постійною охороною цих самих місць сторожками НКВД. Крім того, овочевий сад, де раніше був зайнятий обласним НКВД для „спеціальних цілей“.

7. В тому самому часі, до зайнятих і охоронюваних НКВД „запретних зон“ відбувалися таємні нічні транспортні вантажні автомобілі. Кожного дня після такого „транспортного“ заїзду вийшли урядники НКВД і там деякий час задержувалися.

8. Знайдені на місцях розкопок та при вбитих трупах документи про переведені агентами НКВД домашні труси, про арешти та інші зв'язані з цим папери, відповідають датами виключно часові заарештування та переконують, що виконавцями цього злочину могло бути тільки НКВД.

Доходженням та зібнанням свідків не можна було встановити з точністю та по-іменною поодинокими урядниками НКВД, які були безпосередніми виконавцями злочину. Це головним чином тому, що звичайних помічників при виконуваних та закриваних злочинів НКВД само своєчасно зліквідувало, аби позбутися в той спосіб е-вентуальних свідків злочину. Інші енкаведисти своєчасно повтікали.

Проте, відповідальність за цей злочин народобивства поносять в першу чергу керівні особи тодішнього НКВД. Бо виключається можливість, щоб такого масового злочину, та ще з всією детальною підготовкою, міг хто-небудь допуститися без виразного наказу керівних органів НКВД. На чолі обласного НКВД у Вінниці в часі повного злочину стояли такі особи: 1. капітан Морозов, керівник обласного НКВД; 2. майор Соколінський, наступник Морозова; 3. майор Коробльов, наступник Соколінського; 4. капітан Шабельський, наступник майора Коробльова; 5. Ширин, керівник політвідділу НКВД; 6. Томчинський, керівник відділу окремих призначень; 7. Весенев, керівник відділу господарства і шпигунства; 8. Бельський, керівник місцевих

відділів НКВД; 9. Мойсеев, наступник Бельського; 10. Тарарчук, наступник Мойсеева; 11. Берестенко, наступник Тарарчука.

Окрему роль грали ще слідчі урядники НКВД: Криво-ручко, Лазаренко, Шакалов і Островський.

Немає ж сумніву, що злочин народобивства повністю вано теж за відомом та при допомозі керівних органів міської тюрми, що ними були: 1. Журавлев, директор тюрми; 2. Абрамович, наступник Журавльова; 3. Стан, наступник Абрамовича; 4. Бекер, керівник спецвідділу для політичних в'язнів; 5. Орденчук, наступник Бекера; 6. Розенбаум, наступник Бекера та 7. Ма-шевський, керівник оперативного відділу.

У зв'язку з цим стверджено, що жадливі умовини у Вінницькій тюрмі в тому часі. Згідно з численними зізнаннями свідків, які самі тоді були арештантами, або виконували в тюрмі якунебудь функцію, ця тюрма була до тої міри переповнена, що в одній камері, призначеній на 16-18 арештантів, було тоді їх дві до три сотні. Арештантами були по береги заповнені теж всі тюремні підвали і навіть переклади. Загальна кількість в'язнів у Вінницькій тюрмі виносилася тоді около 18,000, крім 12,000 арештантів, що їх під час дня забирали на роботу поза тюрмою і приводили тільки наніч.

Немає ж найменшого сумніву, що злочин народобивства доконано у Вінниці, якщо не за вказівкою, то за відомістю та згодою центральних советських властей в Москві. Про це свідчить теж факт, що багато з рідних заарештованих осіб зверталися до Кремля в справі заарештованих і завжди одержували таку саму відповідь, як їм давало НКВД у Вінниці, іменно, що заарештованих вислоно у „віддалені табори без права кореспонденції“. Така сама відповідь наспіла теж на листи, скеровані особисто до Сталіна і Калініна. Тільки одна зі свідків, Годованець, на свого листа до Сталіна дістала відповідь від Андрія. Вишинського (тоді головного прокурора Советського Союзу і тепер міністра закордонних справ), мовляв, її чоловіка звільнено. Вона сама ніколи того „звільненого“ чоловіка ані не бачила, ані не мала від нього жадної вістки, натомість в 1943 році вона по одягу пізнала його трупа у Вінницьких масових могилах.

Мотиви злочину.

Що було мотивом цього страшного злочину масового вбивства людей? Для висвітлення цього питання треба вийти від речових безпосередніх причин переведених свого часу масових арештів тих, що їх опісля знайдено в масових могилах. Основно переведені дохо-дження дають такі висвітлення:

Ціла маса вбитих не мала за собою жадної, ані політичної, ані кримінальної провини, а їх рідні досі не можуть здати собі справи звичайно тих заарештованих і вбитих. Єдиним висвітленням НКВД причин арештів було твердження, мовляв, заарештовані є „ворогами народу“. В більшості випадків арешти наступали взагалі без будь-яких причин, або за будь-яку дурницю чи фіктивне обвинувачення. Як це виходить зі знайдених доку-ментів, одні зі заарештованих мали бути причиною захо-ріння коней в колгоспах, інші без дозволу змінили місця

праці, ще іншим закинувано, що вони продавали на базарі зіпсуті або переселені про-дукти і т.п. В багатьох випад-ках причиною арештів були знайдені під час турсу пошто-ві картки від рідних з Польщі, Америки чи інших закордон-них країн. Дуже часто ареш-ти наступали на звичайний, навіть анонімний донос осо-бистих ворогів. Такі доноси часто роблено з метою діста-ти після заарештованих меш-кання. Між знайденими у Він-ниці вбитими відносно вели-кий відсоток творили жертви своїх релігійних переконань. Між трупами з цілою точніс-тю ідентифіковано чотирих священиків і встановлено, на підставі знайдених документів, що їх там було щонайменше 30. В самій тільки місцевості Калінівка заарештовано в 1938 році 17 бувших священиків, які працювали там в лісі до-ворубами. Одного з них ід-ентифіковано між трупами у Вінниці, отже вирине оправ-дане припущення, що там вби-то і всіх інших. Про великий відсоток вбитих священиків і вірних свідчить в дальшому факт, що в могилах відкрито велику кількість церковних речей, хрестів, службених книг та церковних риз, які неод-мінно мусіли належати свяще-никам. Крім того, між вбитими було багато звичайних релігійних людей, яких заареш-товано і вбито за те, що во-ни молилися або співали релі-гійних пісень, що вони вдержували зв'язки зі свяще-никами і т.п. В одному тільки селі Лосна, Улянського ра-йону, заарештовано 19 осіб за приналежність до „розоб-лаченої“ організації „правос-лавних селян архистратига Михаїла і Святого Духа“. Де-яких з них опісля знайдено між трупами в масових моги-лах у Вінниці.

Доходження і знахідки не могли встановити ані одного випадку, що в будь-якій куль-турній країні міг би бути не тільки причиною вироку смер-ти, але навіть самого арешту. Теж факт, що всі ці жертви бу-ли вбиті таємно і таємно по-ховані, свідчить, що навіть большевики не могли видума-ти проти цих усіх жертв бо-дай якої позірної вини, за яку можна б було судити і о-після карати смертю. Больше-вицький злочин масового на-родобивства, прикладом чо-го є макабрічна знахідка у Вінниці в 1943 році, міг бути тільки пляною акцією пов-ного фізичного знищення ук-раїнського народу.

(Дальше буде).

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода“.

Загальні збори „Самопоміч“

Звичайні Загальні Збори Організації Української Іміграції „Самопоміч“ відбулися дня 5 березня 1949 р. в Нью Йорку, в домі Українського Демократичного Клубу, 59 Ст. Маркс Плейс.

Цьогорічні збори, треті від часу заснування товариства, були заступлені 62-ма делега-ми філій Нью Йорку, Філа-делфії, Дітройту і Ньюарку. Крім цього з'явилися пред-ставники Гартфорду (Кон.), Мерідену, (Кон.) і Честер (Па.).

Перед початком нарад збо-ри вшанували пам'ять поляг-лих за волю України на полях бою, та померлих на чужій землі, на скитальщині.

Від Національної Ради при-віт зложив д-р Я. Зозуля.

Після виборів президії зборів та мандатової і резолюційної комісії і по відчитанні прото-колу минулих річних зборів, звітували головна управа і у-прави філій та секцій. Широка дискусія над звітами підкрес-лила позитивні досягнення та відмітила недотримання в пра-ці. Статутна комісія відчитала ново-опрацьований статут товариства, котрий збори при-йняли.

На внесок контрольної ко-місії уділено абсолютну у-ступальну управу.

До нової управи вибрані одноголосно: головою Ю. Ре-вай, містоголови: д-р Т. Воро-бець, д-р В. Пушкар; секретар-ем І. Слободян; Культурно-освітнім референтом — проф. І. Паливода; господ. фінансо-вим референтом — інж. П. Красносніс; референтом у су-спільній опіці — М. Голова-йова; референтом молоді — проф. М. Лисогір; референтом преси і пропаганди — проф. М. Кокольський і членом уп-рави проп. П. Боровський. За-ступниками: В. Пришляк і М. Лалчак. Контрольна Комісія: д-р Р. Осінчук, мгр. М. Малай, М. Головей, Р. Данько і М. Дронь. Громадський суд: д-р М. Багрянський, мгр. І. За-ць, д-р М. Куніцький, д-р Т. Олесіюк, мгр. Сявнський.

Збори покінчилися відпів-нянням національного гімну.

Організація „Самопоміч“ бу-ла створена перед двома рока-ми, дня 16 лютого 1947. Тоді то зібралася в місті Нью Йорку невеличка громада перших но-вих імігрантів з наміром ство-рити власну організацію. Керу-валися вони при цьому пере-довим життєвою потребою допомоги новим приїзжаним, що часто-густо без знання мови, погоспешкання і праці, стояли безрадні і безпомічні у вели-коміській суматосі. Саме жит-тя накинulo першим організа-торам нового товариства зав-дання, а відси і назва „Само-поміч“.

Дехто з давньої іміграції дивився криво на цю нову ор-ганізацію, в думці, що нові імігранти сепаруються під у-

українського а американського життя, що вони зовсім добре могли би ввійти в існуючі у-країнські товариства. Та жит-тя вказало, що іншого. В рі-зного роду імпрезах, улажуван-них українськими американсь-кими товариствами, можна було що раз частіше знайти но-вих імігрантів, як співучасни-ками філій Нью Йорку, Філа-делфії, Дітройту і Ньюарку. Відчити і реферати, спі-вацькі виступи солов'ї і хоро-ві по церквах і в концертних залах, театральні вистави, ре-цитації, співробітництво в міс-цевій українській пресі, вечір-ки, вечерниці, пікніки, групові вистави, а нові цілі імпрези, улажувані новими імігранта-ми, засвідчили, що іншого. Но-ва іміграція не замикається в своїх чотирьох стінах, а на-паки, входить усіма щилинами в життя давньої іміграції і по-силює його. Отже планове включення степенується що раз то більше. Нові імігранти, найшовши ґрунт під ногами, вступають чимраз численніш-ми рядами в існуючі союзові організації.

Дальший крок у розвитку „Самопоміч“, це організація самостійних, професійних і станових груп. Тож у „Само-поміч“ найшлися побіч себе люди різних професій, різних суспільних груп. Коли нові імігранти пізнали більше аме-риканський ґрунт, показалося, що багато з них може цілком добре працювати у своїй про-фесії. А звідти потреба органі-зації професійних і станових товариств, у яких вони могли би нести собі взаємно різного роду допомогу.

Першою групою, що розви-нулася в самостійне товари-ство, було студентство.

Ця організація об'єднує сту-дентство високих шкіл і тісно співпрацює з давньою украї-нською іміграцією, та стоїть в контакті з братами організа-ціями українського студент-ства на європейському конти-ненті. Цей контакт не обмежу-ється до чисто теоретичних заяв, але має форму реальної допомоги харчевими пакунка-ми.

Друга група, що еволюці-нувалася в самостійну органі-зацію, то спортовці. Жвавий Спортовий Клуб репрезентує похвально український спорт на різних ґрищах Нью Йорку і околиці.

Дальша група, що прибрала форму самостійного товари-ства, то інженери. Вона має в своїх рядах нових імігрантів як і американських українців і є в стадії розвитку.

І ще виділилися в окрему групу науковці, члени „Само-поміч“, і працюють успішно в ділянці музейній, як і над архівно-суходольними, мор-ськими і океанічними проб-лемами України. В порозумін-ні з УВАН заклали архів-му-зей, в якому всіляк вже наго-мадти певну кількість мате-ріалів, а як члени Наук. Тов.

Ця близька має бути „Він-ном жіночості“ — Ми цього не добуваємо, але може добути, хто з читачів!

ім. Шевченка активно працю-ють в його рамках.

Група кооперативних пра-цівників, також членів „Само-поміч“, організувала дві ко-оперативи, а то споживачу в Нью Йорку і виробничу у Фі-ладельфії. Перші труднощі пе-реборюють вони успішно, з твердою вірою в перемогу, при підтримці українського акти-ву, який в Америці таки існує.

Крім цих самостійних органі-зацій, що вийшли зі „Само-поміч“, існує в ній ще кілька секцій. В першу чергу співаць-кий гурток „Боян“ та квартал. Знає їх Нью Йорк, Філадельфія, та інші місцевості з їх висту-пів на різних святкових імпре-зах. Не менше діяльна і жіноча секція. Вона має не одну тяж-ку проблему до розв'язання, як виховання української мо-лоді, харитативна діяльність, проблема втрата в житті українського жіноцтва дав-ньої еміграції, стабільний кон-такт з українськими жіночими органі-заціями в Європі тощо. На жіночій секції є чин такої ва-ги, як організація вакаційної оселі для дівчини. При жер-твенній допомозі О. О. Василь-яна в Давсоні найшло там при-міщення, на протязі 6-х тиж-нів, кругло 50-ро дівчат, під-пів нової і давньої іміграції.

Врешті дуже активний П'яст з відділами: дівочим, хлопчачим і дитячим, разом до 50 осіб. Поза обов'язковими щотиж-невими сходами, молодь бере чинну участь у різних імпре-зах, у порядкуванні та про-пагандивній роботі. Поза тим П'яст уладив три кількадевні табори.

Два роки існування „Само-поміч“ вказали наглядно, що організація виконала чималу роботу, що в майбутньому же її більша праця і що ряди її членів не маліють, а на-впаки, що раз то зростають, щораз то повстають нові фі-лії.

Хоч сьогодні справа допо-моги приїжджаючим імігран-там відсувається на другий план, тому, що для тієї цілі існують переселенні осередки, всеж таки і сьогодні, при ма-совім напливі імігрантів, „Са-мопоміч“ дуже занята спра-вою допомоги, та співпрацює з переселенними осередками.

Тимбільшою вагою лягають на організацію інші завдання. „Самопоміч“ гуртує в своїх рядах тих, які покинули рід-ну землю з причин політичної натури, тих які не могли пого-дитися з ворожою окупацією нашої землі. І так як там, на рідних землях, УПАрмія зброй-ним чином протестує проти поневолення тих земель, так і нова іміграція мусить вести боротьбу з ворогом всіма ін-шими засобами.

По нещасливій битві під Полтавою невеличка жінка у-цілілих мазепинців не захила-лася в тихий куток та працю-вала невпинно і невтомно по-цілї Європі з думкою, вибо-роти волю Україні. Сьогодні тисячі мазепинців, розсіяних по цілому світі, мусять ступа-ти в сліди своїх славних пра-дків, з єдиним бажанням під-нести Червону Калину.

Передумовою успішної пра-ці є релігійна і політично-пар-тична толеранція. З приємністю

ГОЛОВНИЙ УРІД. У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСИДНИК:
МИКОЛА МУРАШКО,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСИДНИКА:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН,
9 E. Jackson St., Wilkes-Barre, Pa.
ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДСИДНИКА:
МАРІЯ МАЛЕВИЧ,
230 E. Agnew Ave., Pittsburgh 10, Pa.
ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ПІМТРО ГАЛИЧИН,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
ГОЛОВНИЙ КАСІЕР:
РОМАН СЛОБОДЯН,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ПІМТРО КАПУЛА,
33 S. Hancock St., McAldoo, Pa.
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК,
1 Crank Ave., Kingsway,
Toronto 18, Ont., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІБЗЕВ,
4651 Broden Ave. Detroit 10, Mich.
ІВАН В. ІВАНЧУК,
8930 Manor, Detroit 4, Mich.
СТЕПАН КУРОПАСЬ,
2930 N. Montclair St., Chicago 34, Ill.

ГОЛОВНІ РАДИ:

ПАВЛО ДУЛА,
939 Pierre Ave., Windsor, Ont., Canada.
СТЕФАН СЛОБОДЯН,
4323 N. 16th St., Philadelphia 40, Pa.
ІВАН РОМАНІШИН,
15 — 38th St., Irvington, N. J.
ТАРАС ШПИКУЛА,
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.
ВОЛОДИМИР ДІДІК,
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.
ГЕНОВЕФА ЗЕЛКО-ЖЕРЕБНЯК,
1369 Brown St., Akron 1, O.
МИКОЛА ДАВІСКИНА,
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ,
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467
Woonsocket, R. I.
ПІМТРО ШМАГАЛА,
4037 Riveredge Rd., Cleveland, Ohio
ОЛЕНА ПОГОРІН,
4753 N. Hutchinson St., Phila 41, Pa.
ПЕТРО КУЧМА,
25 East 7th St., New York 3, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу зна-ходиться у власній хаті під часом 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Личкова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: BRtwn 4-1916.

треба підкреслити, що „Само-поміч“ іде цим шляхом, подібно як іде велика українська еміграція в Європі. Всім украї-нським групам, які найшлися в рядах „Самопоміч“, при-свячує один спільний ідеал соборності.

Працює проводить „Самопо-міч“, як уже була мовою, на чо-тирьох ділянках: культурно-освітній, громадсько-суспіль-ній, господарській і харитатив-ній. Щоб ту працю виконати як-сяк, „Самопоміч“ об'єднує новоприбулих елемент, та включає його до плянової ро-боти, ідучи рука в руку з дав-ньою іміграцією. Прийняті за-гальними зборами резолюції, які визначають працю органі-зації на майбутнє, будуть по-дані пізніше.

Пресова Референтура „Самопоміч“.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКІЙ СПОСІБ...
КУПУЙТЕ СВОІ БОНДИ ЧЕРЕЗ
„ДІЯЛОСІ СЕВІНГ“

ДИРИГЕНТАМ І ЛЮБИТЕЛЯМ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

ДО ВІДОМА!

Вийшли друком в Європі пре-красно видані нові композиції на мішаний хор

МИХАЙЛА ГАЙВОРОНСЬКОГО

Кольорова заголовна сторінка арт. маляра ЕДВАРДА КОЗАКА:

- 1) Шумильце, пісня з Бой-ківщини, 25 в.
- 2) Вдовина, пісня із Лем-ківщини, 25 в.
- 3) Пилипів дівчинонька, текст народної пісні, мелодія в стилі нар. пісні, 25 в.
- 4) Душно-Душно, найстар-ший зальє повного тек-сту укр. нар. пісні, 25 в.
- 5) Та туман, Ой у полі, дві пісні з Волині, 40 в.
- 7.8) Чече вода, Миленько мо-є, пісні давних укр. переселенців між юго-словаками, 50 в.

Щі йоти є на продам у наших кімнатах. Вислаємо їх за по-передньою одержимим салата.

SYOVODA BOOK STORE
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

НАРАДА У СПРАВІ ПІВНІЧНО АТЛАНТИЧЬКОГО ПАКТУ. — Ця картина зня-та в Ленкестер Гава, Лондон, у часі нарад представників Британії, Франції Бель-гії, Нідерландів та Люксембургу над Північно Атлантичським Пактом. Зліва це Пол Анрі Спаак, бельгійський прем'єр та міністер закордонних справ.

Російська еміграція і Кремль

(Докінчення зі стор. 2-гої).

траплялось навпаки: хоч і в 1941 р. був спільний ворог (як тепер комунізм, проти якого нас закликають росіяни спільно боротись), однак росіяни-кі меншини на Україні стали на шлях боротьби не з німцями, а з українцями. Під час німецької окупації після Гестапо і інших середників терору російські національні меншини на Україні були другою силою, скерованою проти життєвих інтересів українського народу. Німцям була потрібна допоміжна сила для придушення опору окупованої території. Такою силою стали росіяни. Незорієнтовані в перших днях окупації, українці приступили до розбудови національного життя. Зорієнтувавшись в самостійницьких тенденціях окупованого народу, німці природно терором зареагували на це стремління. Тут до послуг на кожному кроці ставали росіяни. Коли першими бурмістрами в українських містах були патріотичні українці, то за деякий час їх німці винищили, а на зміну їм прийшли росіяни, вислужившись перед окупантом доносами на краях українських діячів. Ця справа з нашого боку, на жаль, ще не розголошена. Але втрату найкращого активного елемента, що перший піднявся до відбудови України, у великій мірі мусимо завдячувати росіянам. Після розстрілу Гестапом українських діячів, на їх зміну німці призначали вже росіян. Фольксдойтш не виставало, бо, відступаючи, Совети забірали або нищили німецьку людність. В Полтаві, де треба було з свічкою шукати росіянина, після розстрілу українського бурмістра, на його місце став росіянин Петро Галанин, в Миколаєві (південь) бурмістром був Пузюнов, в Зінківці (Полтавщина) Діхтяров, в Вознесенську теж бурмістром був росіянин. Так само справа стояла в Дніпропетровську і в інших містах.

Отже, як бачимо, росіяни нас зрадили в першу і другу війну, тепер хотять ще третій раз обдурити. Коли ж їм пропонується організувати проти комуністичну боротьбу на союзних основах, як рівний з рівним, подібно як це роблять зараз західні народи, відчувачи комуністично-російську небезпеку, то від такої пропозиції білі емігранти відхрещуються, бо тоді б вони втратили можливість знову панувати над чужими народами. З цього боку антибольшевицька суть білих росіян — лише непорозуміння, лише маска, доречі неважлива. Аналогія між політикою комуністів Кремля і білою еміграцією стовідсоткова. Правда, треба визнати, що їхня справа ще ніколи так мізерно і безнадійно не виглядала, як сьогодні. Коли раніше їм до деякої міри щастило робити авантюри в середині сусідніх народів, то сьогодні вже росіяни стоять ізольовано проти решти світу. Сьогодні вже українське зерно цілком відділене від російського піску. І що головне цей процес відбувся на окупованих землях. Еміграція взагалі не хворіла на таку мішанину. Уже не маючи можливості відняти рекрутів споміж народів імперії, які згодилися б з думкою росіян і таким чином творили бодяй ілюзорну її єдність, вони видають публікації наприклад з українськими псевдонімами, начебто це говорять українці, хоч ми цих українців в житті і публічно не бачимо і не знаємо. Більше того, росіяни творять різні комітети визволення народів Росії, хоч ці народи тут на еміграції не мають нічого спільного з цією російською „боротьбою“. Видаючи свої часо-

писи вони афішують їх не як російські, а як часописи Ді Пі хоч до ДП належать багато народів. Навіть в такій здавалося б дрібниці проявляється загарбницька суть. Росіяни твердять, що Росія не комунізм і не СССР. Але коли врахувати, який мізерний опір ставили росіяни червоній комуністичній армії, то таке твердження стає переконливим. Комунізм легко перемиг в Росії, так легко, що йому ще вистачило сил у запеклій боротьбі розповсюдити його і на сусідні народи. Стали добре знав, за що дякував саме російському народові. Лише тому тримається ще далі комунізм в поневолених Московію країнах, що там на провідних комуністичних постах стоять саме росіяни. Коли і в цій війні поневолені Росією народи в досить нещасливих умовах організували протинімецькі і одночасно протикомуністичні рухи, то таких рухів серед російського народу не було. Була лише невдаха спроба за допомогою співпраці з німцями змінити кремлівських володарів. Керенський на спільку з комуністами повалили царський лад, але збудували ще гірший. Тепер Керенський, відкинутий комуністами, шукає спільників, щоб повалити цей гірший лад і вернути до старого з 1917 року, не рахуючись з національними змаганнями поневолених Росією народів, що хочуть стати самостійними. Преса російської еміграції далі проповідує загарбницькі пляни і фальсифікує історію змагань поневолених Росією народів до волі, — так, як це робила й далі робить союзна пропаганда. Така діяльність російської еміграції немає нічого спільного з зусиллями демократичних народів побудувати новий світовий лад на засадах демократії, на свободі людини та пошануванні права народів на вільне й самостійне життя.

Л. Лиман.

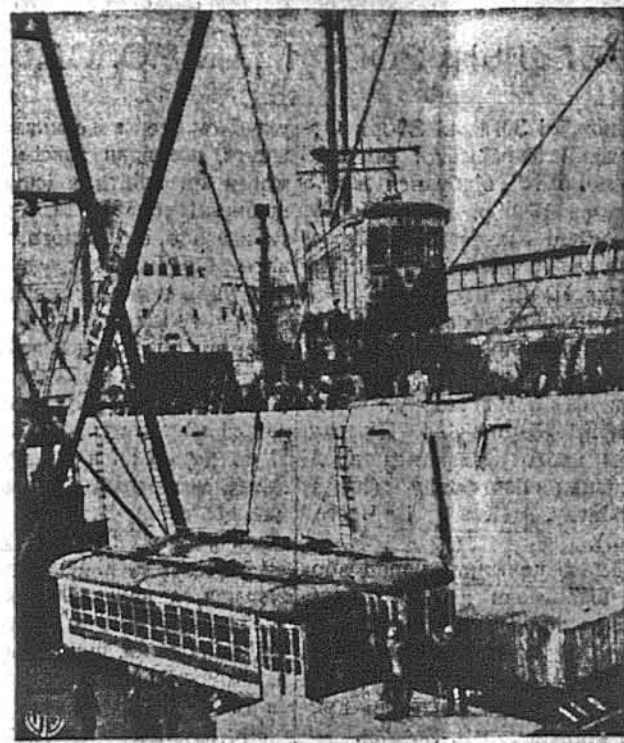
РІЧНІ ЗБОРИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. С.

(Докінчення зі стор. 1-шої).

Дещо довше звітодавець зупинився на фінансовому стані видавництва „Свободи“, якого він є завідаючим. Напочатку він ствердив, що здійснювання тої великої мети і тих великих завдань, що їх видавництво має як щодо своїх членів і громади так і до цілого народу, вимагало б крайшого матеріального стану, ніж той, що існує тепер. Теперішні річні засідання Головного Уряду і конвенція в наступному році мусять розв'язати питання, як поліпшити матеріальний стан видавництва, порівнюючи теперішню дорожнечу з мінімальною сумою, яку платять члени Союзу за часопис. В кожному разі, ухвалені попередньою конвенцією кампанії за „добровільною доплатою до передплати“ цього питання не розв'язують. На цей фонд в минулому році зібрано 8,072.32 доларів, що їх зложили 3,295 членів і передплатників. Фінансове положення Видавництва вже можна собі уявити, порівнюючи суму 101,548.48 доларів розходів з 59,234.93 доларів, що їх дістається з передплати щоденника. Вільна продажна газета, друкарські роботи, оголошення, пресовий фонд і т.п.

вирівнюють дещо баланс, але загальних труднощів не розв'язують. Загальні приходи Видавництва вносили в звітному році \$102,838.04, менше \$285.06 продажного опусту; загальні розходи в тому самому часі вносили \$101,548.48, менше \$33.73 купного опусту. Зв'язані з видавництвом кошта в минулому році збільшилися на 8%, тоді як джерело і висота приходів завжди залишаються такі самі.

Свою загальну оцінку Союзової праці в минулому році головний передсідник завершив згадкою про Союзіві імпрези та окружні збори, що допомагали Союзовцям краще пізнати себе взаємно та ще більше поширити Союзіві ідею. Бо УНСоюз завжди спирався на своїх членів і на своєму народі. Бо вони творять УНСоюз і його вдержують, а УНСоюз їм служить, служить і служитиме. На закінчення головний передсідник висловив подяку всім головним і відділовим урядникам, редакторам, організаторам та всім членам УНСоюзу за їх ширшу і віддану працю для добра УНСоюзу та його постійного росту.

СТАРІ НЬЮЙОРСЬКІ СТРИТКАРИ ЩЕ НА ЩОСЬ ПРИДАДУТЬСЯ! — Отсе бачимо, як ладується на корабель одну з багатьох ньюйорських стріткар, що їх закупило місто Бомбай в Індії для свого вжитку. В Нью Йорку вони вже були призначені на знищення.

ШУКАЮТЬ СВОІХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа додати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУА ДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за втрату часу на полегшення вашої справи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

17,454 Мікита Юрчика, Романа і Нестора, пошукує мати-жінку Олену Якович-Микиту з Самбора. Голоситися на ч. 17,454.

17,455 До таборових управ на скитальщині. Проситись звідомити по таборах, що за Будаї Агафією, Михайлом та донькою зам. Гирич Евою, пошукує з Америки Будаї Андрій. Голоситися на ч. 17,455.

17,456 Кашинська Олені з Ходорова від Щепний Григорія.

17,457 Януш Гринька з с. Тарнів (Гордок-Львів) від Януш Катерини.

17,458 Сестри з дому Марковська, вуйка Кашинин Антона і одностельчан з с. Слобідка Бошлявська (Станіславів) від Несторок Розалії зам. Марковська.

17,459 Ярчак Ілька з с. Середниці (Лісько) від брата Ярчак Івана.

17,460 Стевенс-Зозуля Михайла, Самсоновича з Харкова від Сокола Якова.

17,461 Свояків і знайомих зі Старого Самбора, Стрия, Тернополя і Сокала від Микита Одарки.

17,463 Крушельницька Марії з Підгаєць від Залуцький Миколи.

17,464 Савка Катерини з до-

му Косовська від Косовська Софії з с. Мацькович (Перемишль).

17,465 Струк Степана с. Івана з Білих Ослав (Делятин) від Ванчуляк Михайла с. Василія і Марії.

17,466 Рідних і знайомих з с. Кути (Коломия) від Данецький Володимира с. Теодора.

17,467 Грех Олені д. Василія з с. Сітинці (Дрогобич), Рибак Анни зам. Губерт від Грех Теодора.

17,468 Димбровський Миколая з с. Лопушанка Хомина (Самбір-Турка над Стриєм) від Димбровський Миколи.

17,469 Стасюк Івана з с. Підгірки (Калуш) від Стасюк Михайла.

17,471 Федорів Ілька з с. Дашава (Стрий) від брата Болнар Петра.

17,472 Войтович з дому Юсифа і Анни з с. Рожнів (Ярослав) д. Андрія від Шаварняк Осипа.

17,473 Павлишин Дмитра, Івана і Василія з с. Кистогорба (Сянік) від Павлишин Ілька.

17,474 Кулинич Олексі батька з с. Прислупи (Турка) від Кулинич Панкратія.

17,475 Лотоцька Ольги з Ходорова від Кашинський Мирона.

17,476 Кохарик тітки з с. Гульське (Літовська) від Шупівдич Настуні.

17,477 Павліс Івана з с. Протеси (Журавно) від Якимчук Петра.

17,478 Теренчина Михайла і Миколи з с. Сенечова (Долина) від Кіндраль Анни д. Василія.

17,479 Душник Володимира і Бенка з с. Заставче (Підгайці) від Мандибур Дмитра з с. Галич.

17,480 Довгаль с. Гаврила приятеля мого батька з с. Боковое (Херсон) від Стеценко Федора з с. Тура (Самбір).

17,481 Явірський Стяха вуйка від Фільварська Настки зам. Ференці.

17,482 Корнафель Параски і Насті з с. Прелуки (Сянік) від Корнафель Івана.

17,483 Любодинська Анни зам. Гузар і Любодинська Павлини з с. Трибухівці - Креведь (Бібрка) від Салата Миколи.

17,484 Мирна і двох вуйків з с. Лосе (Новий Санч) від Мирна Ілька.

17,485 Земляків доброї волі просити післати посвідки на виїзд до Америки — фахівцеві механік Бакалєцький Григорій.

Нові імігранти

Українці, що приїжджають кораблем „Дженерал Мюр“ дня 22. березня 1949 до порту Ньюйорк, за старанням Злушеного Українсько-Американського Допомогового Комітету у Філадельфії.

Андрійчук Василь; Чередарчук Василь, Марія; Черевко Федір, Михайло, Люба, Євген, Тамар, Надія; Дехтярук Осип, Марія, Галина, Володимир, Олександр; Карпин Михайло, Анна, Зеновій; Кашенко Петро, Євгенія; Кіхичак Андрій, Катерина, Ярослав; Ковальчик Оксана; Крупник Петро; Логин Катерина; Прокопшин Григорій, Ірина; ілій Петро, Анна Анджеліна, Зенон, Тереса; Борсюк Марія; Хомяк Петро; Цимбалістий Дмитро; Дацик Теодор; Дубицький Іван; Германський Павло, Марія, Михайло; Гелл Степан, Ольга, Люба; Грицеляк Пантелеймон, Дора, Юрій; Іванюк Михайло, Тамара, Ольга; Княжінський Григорій, Олександр; Дарія; Махник Катерина, Марія; Максук Марія; Марійчук Марія; Марусенко Амброзій, Олена; Міхняк Богдан, Ві-

17,486 Мораль Анастасії з с. Бежнігова Долішна (Лісько) від брата Пилипчук Антона.

17,487 Петрівський Семена с. Василія, Терлецький Петра, Лешик Юстини д. Анни з с. Сушниця Рикова (Ст. Самбір) від Лешик Миколи.

Голоситись на адресу: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE

P. O. Box 1661, Philadelphia, 5, Pa.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 4. березня 1949 р. померла в 59. році життя

ЮЛІЯ ПРОЦАНІН, довголітня членка Бр. с. Петра і Павла, від. 338 У. Н. Союзу в Мюнхені, Па.

Поїхала походила зі села Луки, нов. Лісько, Західна Україна. Похована в смугу крива Петра, 4 подружжя синів, 6 дочок (4 подружжя), 22 внуки і 1 правнучку та брата Тимона.

Похорон відбувся 3. березня з дому жалоби до укр. прав. церкви св. О. Миколая. Поховано її на Grandview Cemetery. — В. 28 П. 1.

С. Циплок, секр.

ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ, ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО ЙОГО

КУШНІРСКА РОБІТІЯ

є тепер під числом

434 East 6th St.

BETWEEN AVE. A & 1st. NEW YORK CITY

Telephone: Spring 7-3556

Приймає замовлення на НОВІ РОБОТИ І ПЕРЕРІВКУ та дає 20% опусту на всі роботи, а також ДАРОМ стирідж на літо.

Самий стирідж на літо 2% від сотні. Робітня отворена від 9. рано до 9. вечір, кожного дня. В неділі на замовлення.

AT THE OMINOUS SOUND TARZAN THREW ASIDE ALL CAUTION AND LEAPED INTO THE INFERNO.

ТАРЗАН, ч. 2056. Тарзан перебивається через поломін.

Коли трусливий Редзік гнав навімання вперед, перестрашений звірята почали його перегадати.

Збентежений зі страху, дезертир вистрілює на них...

...а володар джунглів зачував вистріл через лоскоти вогню,

На зловіщий голос Тарзан відкинувся на бік усяку обережність і кинувся в горюче пекло.

ра; Нагірник Василь, Дарія; Попович еодор, Стефанія; Рекуха Григорій, Людмила, Лариса; Рудник Іван, Лідія; Семенен Володимир; Смородський Петро, Ольга, Мирон; Сорока Ярослав, Галина, Ірина; Стебницький Василь; Струханчук Семен; Тимків Степан; Віхтінський Вячеслав, Катерина; Бодирюк Микола, Ольга, Арина; Дашко Юрій, Розалія; Дичун Ярослав, Антоніна, Анна; Добрянський Микола, Розалія, Орися; Драгош Володимир, Фоломіна; Дуда Іван; Іваніцький Михайло, Ірина, Ігор; Юркевич Василь; Клован Теодор; Леварт Іван, Антоніна; Луцій Варвара; Литвин Олександр, Марія; Маланчук Богдан; Іванішин Михайло, Наталія, Роман; Піріг Василь, Анна, Ярослав; Сушик Олександр, Євгенія, Галина, Микола.

ПОШУКУВАННЯ

МАРІЯ ПАСІЄЧНА пошукує МАРІЮ, товаришів, з села Слобідка, повіт Калуш. Нас три приїхали з краю до Рачестер, Н. Й., в 1914 році і ми спали разом. Від тоді ми розійшлися і більше не бачилися. Я забула, яке її прізвище. Пишіть: MARY PASIECHNA

749 Princeton Ave., Palmerton, Pa.

ПОШУКУЄТЬСЯ когосьбудь з родичів ВРУБІВСЬКИХ з Радекова. Хто знає про них, або вони самі, прошу з'ясувати до: Mrs. ANNA WRUBLEWSKA, WRUBLEWSKA, 18 Fir St., Valley Stream, N. Y.

ПОШУКУЄ ПОСАДИ

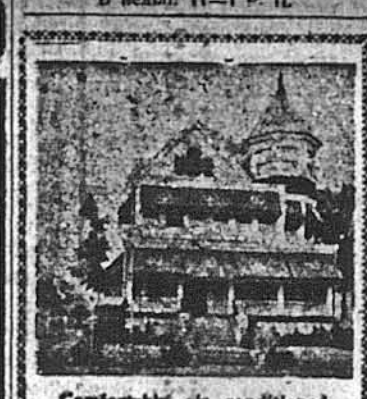
ДЛЯОВЧЕННЯ, новоприбувших з краю, довголітній диригент хору, організатор театру, добрий педагог, шукає праці в українських православних парафіях. Зголошення слати:

OLEKXANDER KOLISNYCHENKO, 4839 North 5th St., Philadelphia, Pa.

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF 223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.) N.Y.C. — Tel. GRamercy 7-7697.

Острів довгоочікує небути чоловіком і жінкою Шпирі, X-Ray. Розулта жінка якусь без операції. Переводимо а. палату крові для подружжя розлучення. Офісний годинник: в будні 10—7 П. П. В неділю: 11—1 П. П.

Comfortably air conditioned

Lutwyn & Lutwyn

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

881 SPRINGFIELD AVENUE NEWARK, N. J. and IRVINGTON, N. J. Rees 5-5555

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

випикує погребання по \$150

всіх так дешеві як ОБСЛУГА НАКРАЩА.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 6th St., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами в БРОК, БРОКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦІХ

129 EAST 76th STREET NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2569

Branch Office and Chapel: 701 PROSPECT AVENUE (Cor. E. 155 St.) BROOK, N. Y. Tel.: MEtrose 5-2872